

**DAN ROBESCU**

***CĂLĂTOR  
PRINTRE  
OAMENI***

*Editura RADICAL  
Drobeta Turnu Severin  
2001*

*Această carte nu ar fi putut apărea  
fără sprijinul colegilor mei de școală*

- Sandu Ion - director *S.G.A.* Mehedinți
- Constantin Chisăliță - director executiv  
*REMAT* Mehedinți
- Ion Ioniță - manager  
*MONETI* - Mehedinți
- Gheorghe Robu - director general  
*PH Continental* Mehedinți

*căroră le mulțumesc sincer.*

*Autoarul*

*Dedic această carte  
copiilor mei, Ionuț și Julia,  
celor pe care îi iubesc  
și ei știu aceasta,  
cât și aceleora  
care mi-au înțeles gândul  
în omeneasca mea călătorie*

Consilier editorial: ION CONAC

ISBN 973-9253-84-9

DAN ROBESCU

*Călător printre oameni*

## CĂLĂTOR ÎNTRE STEA ȘI LUMINĂ

*Călător printre oameni! Ce fascinantă, ce aleasă și ce mirifică aventură! Dan Robescu, iată, are curajul mărturisirii. Ulița copilăriei de altădată a rămas amintire, dar continua peregrinare printre semenii e o neasemuită bucurie pigmentată cu nostalgii și reflecții pe care, cu generozitate și har, le-a dezvăluit ca pe niște lucruri de preț în acest volum, pe care cititorul, fără prejudecăți și înzestrat cu un minim natural de bun simț, îl va considera ca fiind și o parte din ființa lui trecătoare. Căci, în fond, ce suntem fiecare în această trecere de la stea la lumină? - doar niște CĂLĂTORI... Unii doar trecem, alții mai și vedem pe unde trecem. Dan Robescu a trecut și trece, a călătorit și călătorește, iar fiecare pas al său este o mică, dar fidelă, radiografie a clipei. El, poetul, știe că între mister și cunoaștere este doar un singur pas. Fiecare poem din cartea pe care o aveți în față - "Călător printre oameni" - nu este altceva decât o imagine a ceva din fiecare dintre noi, aceștia, prea oboșiți și prea plini de îndoieli pentru a mai avea forța de a o face cunoscută, palpabilă. Dan Robescu reușește. Cu mijloacele lui, cu uneltele lui îndelung șlefuite în anevoioase călătorii, iată că reușește și este un învingător. Dar aici nu mai este, așa cum ne-a*

obișnuit, un vizionar. Nu. El este acum Poetul care face analiza lucidă a parcursului său. Mama, bomboanele copilăriei dăruite în ambalaj de carte de către tatăl său, iubirea, castanii existenței sale, crâșma în care, asemeni marilor romantici, își oficiază nedumeririle, prietenii, copiii nefericiți ai nepăsării cotidiene, sunt motive care îl definesc.

Am avut și am fericirea de a fi martor (detașat, desigur) la elaborarea versurilor pe care le aveți în față. Rar mi-a fost dat să asist la o mai sinceră și mai completă ardere, la o mai mare implicare. Dan Robescu - CĂLĂTORUL printre oameni, la al doilea său volum, se arată așa cum este - de o dezarmantă puritate. "Poetul de pe Soveja", îndrăgostit de nepătrunsul mister al stelei și de lumina care, în poezia sa, capătă materialitate păstrându-și nealterat nimbul de simbol, poetul potopit de ninsori care... în lipsă, pot deveni chiar fastuoase zăpezi, uimit de nefirescul căderilor de ploi, se creionează în versurile din cartea aceasta fără aroganță, dar cu demnitatea celui care se știe puternic, celui care a învățat un adevăr de necontestat: CUVÂNTUL nu se preschimbă niciodată în simpla, comuna vorbire.

Dan Robescu reușește să ne propună o călătorie mult așteptată, o meditație asupra CĂLĂTORIEI. Însoțindu-l pe cărările sufletului, poate ne vom regăsi în vreunul din popasurile sale care pot fi, prin lumina timpului, o grăitoare încercare pentru fiecare dintre noi.

ION CONAC

## CĂLĂTOR PRINTRE OAMENI

Totul a început  
când au reapărut  
în viața lui  
florile de câmp.

A tresărit.  
Erau de mult uitate.

...Și a plecat  
împreună cu ele  
să-și caute -  
călător printre oameni -  
dimineața pierdută.

TÂRG CU  
REGRETE

Eu cred c-am dat frumosul pe urât  
În viața asta fără-nsemnătate,

Prea-i totul fad și prea e mohorât  
Când știu că doar în lacrimă-i dreptate.

Urâtul sufletului mi-a întunecat  
Mândria mea rănită ce se frânge  
Și-o mistuie-un regret întârziat,  
Dor de frumos, crezi că mai poți învinge?

Clepsidra timpului s-o pot întoarce  
Să fie iar ca-n ceasul cel dintâi,  
Uitând de târgul care încă doare  
Să strig ca Faust: O, clipă, mai rămâi!

PIAȚA  
DE FLORI (I)

Ce triste-s florile aduse-n piață  
Cum sunt și oamenii care le vând,  
Ei știu că le-au curmat dorita viață  
Și când primesc răsplata parcă plâng;

Eu cred că-i înțeleg, dar nu-i firesc,  
Nu-i drept să-nstrăinezi ceva din tine  
În interesul mult prea omenesc  
Crezând că mâine o să fie bine;

Ele-n grădină trebuie să stea iubite,  
Suflet cu bucurii să le-ncălzească,  
În casă chiar, cu dragoste-ngrijite  
Scurt vis frumos din viața pământească

De-aceea e ceva care mă doare  
În piața fără bani în buzunare.

## SONET TÂRZIU

Privesc la ochii ce m-au alintat  
Și-nsingurați mai caută-n tăcere  
În depărtare ca o mângâiere  
O primăvară care ne-a uitat;

Ce dacă albul vine din Olimp?  
Mai drag îmi este albul de mireasă  
În care trebuia să-mi fi aleasă  
Mai mândră decât orice anotimp.

Cu diadema-voal ca o coroană  
Și-un colier cu amintiri la gât  
Vrei să discerți frumosul de urât  
Cu mâna sprijinită de coloană.

Dar mă încearcă, trist, păreri de rău  
Că nu a fost coloana brațul meu...

## OGLINDA INIMII

Cu ani în urmă, într-o zi,  
Un Dumnezeu mai bun, mai cald  
Gândi cu voce de herald  
Oglindă inimii să-mi fii;

Sortite clipe de noroc  
Lăsate omului în fire  
S-au regăsit într-o privire -  
Știută parte dintr-un joc.

Răspunsul s-a dorit să fie  
Un zâmbet hărăzit să știm.  
Lumină gândului să-i fim  
Iar tu să-mi fii lumină mie.

Dar unde rătăcim noi oare  
În clipa de aniversare?...

## CÂNTEC DE SIRENE

Aș vrea să cred că nu e întâmplare  
Că sufletește mai primim amenzi,  
Parcă de undeva ne vin comenzi  
Să nu mai risipim din ce ne doare;

Ne-am înrăit și relele ne frâng  
Când banul ne pătează sentimente  
Prin lipsa lui, propuneri indecente  
Ne mutilează suflete ce plâng;

În fiecare zi, harababura,  
Ne-ncremenește, parc-am fi statui,  
Copiii doinei, azi ai nimănui  
Nu ne sfiim s-avem pe față ura.

Încearcă timpul cu porniri viclene  
Amăgitorul cântec de sirene...

## DOR DE SEVERIN

Să-ți fie dor de Turnu Severin  
E ca și cum îți este dor de tine,  
Străjerul Daciei purtând cum se cuvine  
Cununa lui Traian în nou destin;

Dar luptele menite-n timp să doară  
Au semănat în urma lor morminte  
Pe care-au înflorit în zori cuvinte  
Vorbite românește-ntâia oară;

De-aici cuvântul DOR ținut aproape  
De inimă, plecă înspre Moldova,  
Către Ardeal, în Dobrogea, dar slova  
Uniți ne strânse lacrimă-ntr-o ape.

Cu dor de Severin, când se oprește,  
Și Dumnezeu vorbește românește.

## SALONUL CU CASTANI

*Parcul copilăriei*

Îți amintești salonul cu castani?  
Cu primăveri, cu toamne sau zăpezi  
Indiferent de cum va fi, să crezi,  
Te-ar recunoaște dup-atâția ani;

O anticameră mi-a fost, de viață,  
Din care am plecat îndreptățit  
Să știu că nu mă las ademenit  
De farisei cu inima de gheață;

De-aceea l-am ales ca pildă vie  
A demnității neștirbită-n vreme,  
Privindu-l nu mai am de ce mă teme  
Când schimbă anotimpuri cu mândrie.

Vor trece ani și el ne va purta  
În viitor, tristețea mea și-a ta.

## PIAȚA DE FLORI (II)

Ce triste-s florile aduse-n piață  
Cum sunt și oamenii care le vând,  
Care, primind răsplata, parcă plâng,  
Când știu că le-au curmat dorita viață;

Eu cred că-i înțeleg, dar nu-i firesc,  
Nu-i drept să-nstrăinezi ceva din tine  
Crezând că mâine o să fie bine;  
În interesul mult prea omenesc

Ele-n grădină trebuie să stea iubite,  
Suflet cu bucurii să le-ncălzească,  
Scurt vis frumos din viața pământească  
În casă chiar, cu dragoste-ngrijite

De-aceea e ceva care mă doare  
În piața fără bani în buzunare.

## SĂRUT DE IARNĂ

Iubirea îmi păstrează din trecut  
Zăpezi dorite pentru Anul Nou,  
Trăirile cu tine sunt ecou  
Dar chipul drag de-acum, necunoscut

Eu nu-l mai știu,  
Nu l-am văzut de mult  
Durerile de gând să le ascult  
Și sprijinul dorit iarăși să fiu;

Am scos din ani trecuți comoara mea,  
Am sărutat-o ca întâia oară  
Dar parcă încerca ceva să doară  
Când lacrimi am văzut curgând pe ea.

Senin doream ninsorile să cearnă  
Peste fotografia cu-n sărut de iarnă.

ZĂPEZI  
DE GÂND

Zăpezile de altădată  
Le mai păstrăm în noi și-acum  
Pe relele făcute scrum  
Rămase sufletului pată;

Otrava gândului amar  
Pe care viața ni-l dă rest  
Încearcă, printr-un ultim gest,  
Să le topească în zadar,

Dar nici putere sau magie  
Nu le preschimbă în noroi,  
A nins frumos în amândoi  
Și numai Dumnezeu o știe.

O lacrimă ni le păstrează -  
Zăpezi de gând, care visează.

## SCHIMBĂRI INUTILE

Părerii, părerii, părerii... părerii.  
Părerea altora despre tine  
Nu poate să-ți aducă bine,  
Ele n-aduc decât dureri.

De ce să fii cum alții spun?  
Să te ciunțești cu bună știință  
Ca mai apoi să porți căință  
Și toate astea, la ce bun?

Să ne schimbăm neîncetat  
La bunul plac al tuturor  
E drept așa, când alții vor  
Și mâine totul e uitat?

De ce s-avem această teamă  
Când timpul nu ne ia în seamă?...?

## NEDREPTĂȚI

De ce străină depărtare  
În fiecare dimineață  
Ostilă se așează-n față  
Reamintind ceva ce doare?

De ce știute frumuseți  
Culese vieții cu migală  
Ce ăstăzi lacrima le spală  
Să lumineze alte vieți?

Nu-i drept, atâta bucurie  
Rămasă fără adăpost  
Să cadă pradă fără rost  
Nimicului ce nu ne știe

Înconjurați de răutăți  
Trăim ca alte jumătăți.

## FLACĂRA ANILOR

Acum, când dureros a nins  
Cu alte ierni în fiecare,  
Privim furați prin depărtare  
La flacăra ce nu s-a stins;

Miracol nu-i că arde încă,  
Vreascuri de dor ce o mențin  
Iau foc puțin câte puțin  
Aprinse-n noi ca o poruncă;

Povară pentru ani și chin  
Văpaia să o domolească  
Și lacrimi pot s-o înțească,  
Și anotimpuri care vin.

Nimic nu poate s-o atingă  
Și-i prea târziu să se mai stingă...

## SEARA ÎNTÂLNIRILOR

E liniște și un frumos nespus,  
Colindătorii au plecat de mult,  
Deși cu inima îi mai ascult  
Când steaua așteptată e lisus;

Va coborî în fiecare casă  
Cu gândul bun la greu și răutăți  
Lumină să ne dea ca-n alte dăți  
Spre a uita tristeți ce ne apasă

Deși menirea-i vine de departe  
Din cetină străluce-n fiecare  
Să șteargă lacrima ce ne mai doare-  
Un basm frumos, din necitită carte.

E seara întâlnirilor din viață  
Prezentul și trecutul față-n față...

## VIS DE IARNĂ

Ne-mbrățișăm în plină stradă,  
 Ninsorea cade peste noi,  
 Suntem "Sărutul" amândoi  
 Dar nu-i Brâncuși să ne mai vadă.

Și-ndrăgostiții altor zori  
 Pot deveni nemuritori...

Deși menirea-i vine de departe  
 Văpaie din căldura ei  
 Și lacrimi din căldura ei  
 Și un basm din căldura ei

Nimic nu poate să o țină  
 Și-i prea multă căldură  
 Pentru că-i prea multă căldură  
 Pentru că-i prea multă căldură

NE PLEACĂ  
PRIETENII

Ne pleacă prietenii pe rând,  
 Dar tot cu fața către noi  
 Uitând de simplul "amândoi"  
 Grăbind parcă acel "curând";

Ne pleacă prietenii prea des  
 Cu taina lor ca o comoară  
 Nespusă, parcă să ne doară  
 Că prea a fost de ne-nțeleș...

Ne pleacă prietenii când vor  
 De parcă n-ar ști că ne pasă,  
 Ce rău nerezolvat ne lasă  
 Că nu mai știm de grija lor.

Ne pleacă prietenii mai sus  
 De viața ce ni i-a adus.

## AN NOSTALGIC

Sub ochii mei minunea mă-mpresoară,  
E toamnă și îmi pare un mister.  
Când vieți înveșmântate-n verde pier  
Castanii-au înflorit a doua oară;

Cum de s-a întâmplat nimeni nu știe  
Dar cred că e ceva dumnezeiesc  
Pentru păgânul suflet omenesc  
Și când privesc, trecutul reînvie.

Întârziate flori alintătoare  
Voi sunteți bucuria ce revine  
Să-mprăștiie durerile din mine  
Asemeni unui gând din depărtare,

De-aceea astăzi mi se pare ieri,  
Nostalgic an, cu două primăveri...

## FILE

## DE CARTE

Noi suntem două file dintr-o carte  
Prin înțeles legate, dar alt drum  
Păstrându-și frumusețea și acum  
Într-un noian de timp ce ne desparte;

Cu perfidie ne-a îndepărtat  
Lăsându-ne tristețea bogăție,  
Povară sufletului să ne fie,  
Speranța visului nedrept prădat;

Rămânem două file-adevărate  
De viață, regăsite în roman  
Citit de ochi uimiți privind în van  
Încremenii de-atâta nedreptate.

Alese file cu-n destin aparte  
Menite dureros să stea departe...

## VIZITA LUI

### MOȘ CRĂCIUN

N-are răul la intrare  
Ușă când sunt sărbători,  
Avem gânduri din ninsori  
Pentru bine fiecare,

Moș Crăciun, cu chip de zâne,  
A știut ca din durere  
Să rămână o părere  
Revenind cu fapte bune,

Bradul l-a lăsat la ușă  
Cu speranțe-mpodobit  
Iau tristețile sfârșit  
Într-o lume de cenușă.

Moș Crăciun, gândind la mine,  
Astăzi a venit cu tine.

## IDEAL

Ca să ajuți pe cei care greșesc  
Neurmărind perfide interese  
E-nălțător, frumos și e onest  
De-i pasă lumii rele, să nu-ți pese;

Poartă-ți prin lume pașii tăi firești,  
Le pun răutatea la picioare,  
Prostia e un "dar" ce mai și doare  
Când naște-atâtea rele omenești;

Păstrează gându'-acesta de mai bine  
Să nu rămâi dator față de tine.

## LUMINI FĂRĂ HAR

De ce zilnic ne apasă  
Teama micilor mizerii  
Care vin spre noi în serii  
Și cu suflet nu fac casă?

Cui să reclamăm impozit  
În prostia lor umană,  
Răului sau ignoranței,  
De cine să ținem seamă?

Tot mai greu găsim cuvinte  
Pentru binele dorit  
Vieții, până la sfârșit  
Neștiută dinainte.

Parcă totul e-n zadar  
Cu lumini fără de har...

## VIZITA

Se schimbă ordinea de zi-n spital  
Iar liniștea se-ascunde speriată  
Intră pe ușă viața adevărată  
Spre-a limpezi un aparent banal;

Începe vizita, ne vin sfătuitoarii  
Cu chip de rude, prieteni, foști dușmani  
Să liniștească niște ochi sărmani  
Care privesc cu suflet, temătorii

Și curg încurajări fără sfială  
Că este bine pentru ce-ai venit  
De-nclini să crezi uimit, într-un sfârșit  
Că ai ajuns acolo din greșală.

Dar au plecat, și tot în jur îți spune  
Că reprezinți durerea fără nume...

## LA SPITAL

Ajunși acolo, par o alianță  
Prin suferință, vârsta nu contează  
Semeni ne sunt ce încă mai visează  
Prin negură de gând către speranță;

Cât de încrezători privesc la tine  
Că te încearc-un sentiment de milă  
Când vezi că iau și ultima pastilă  
Convinși că mâine le va fi mai bine,

Dar pleacă, rând pe rând, de dimineață  
Cu rude vesele, ce scot mănășa  
De rămas bun, închid apoi și ușa  
Trist paravan al vieții către viață...

Dar nu știm încotro va duce luntrea  
Când mulți din cei rămași își pleacă fruntea.

VĂDITA  
NEDREPTATE

Canicula-i securea unui gâde,  
Pe stradă cad bătrâni asfixiați,  
Votează umbra pentru cei bogați  
Și gândul morții nu prea ne surâde;

Salariații cer fără sfială  
Ca dreptul lor să fie protejat  
Și secretara vine imediat  
Cu Kiwi, Fanta, apă minerală;

Pământul își privește trist țăranul  
Pe care suferința îl îndoiaie  
Când ochii lui aduc un fel de ploaie  
Că va mânca recolta doar la anu'!

Țăranul nu bea suc, și nu se poate  
Să tolerăm vădita nedreptate.

## HOȚII DE BUCURII

Sunt oameni care fură bucurii  
Și tribunalele nu-i pedepsesc,  
Nu fac de închisoare nici o zi-  
În libertate furtu-și ispășesc

Și se mândresc inconștienți cu sine,  
Mândria lor e însă în zadar  
Când își despart victoria de bine,  
Tristă victorie cu gust amar.

Astfel de furt nu cere nici o școală,  
E un declin al minții adormite  
Și sancțiunea este doar morală  
Având răspunsuri încă neșosite.

Doar timpul pedepsește pe-ndelete  
Când schimbă bucuria în regrete...

## SCOPUL ZILEI

Când vestitorii dimineții cântă  
Și visele din somn ne părăsesc,  
Începe drumul zilei omenesc  
Iar noaptea pleacă, de lumină frântă;

Și un tumult începe nemilos,  
O goană parcă nejustificată  
Înfrânge-n grabă orice judecată  
Furând din noi ce-a mai rămas frumos;

Avem un scop ce trebuie-mplinit  
Cu orice preț, oricum și imediat  
Ca mai apoi să știm că am mizat  
Pe un nimic cu remușcări plătit.

Dar parcă n-ar mai fi nimic de spus  
Când viața circulă în sens opus.

## DOR EXTREM

Nu-mi pasă că pe lume nu e bine  
Sunt gânduri arse  
vorbele străine  
Să cadă piramide  
și nisipuri  
să se ridice  
când mi-e dor de tine.

# NINGE

Ninge peste suflet

omenesc

ca un basm

pentru copilărie.

## NU ȘTIU DE CE

*Gânduri pentru Vionica*

Nu știu  
de ce-ți mai spun  
că ești frumoasă,  
când zorii mei  
răsar  
dinspre apus,  
când toamnei  
primăvara mea  
s-a dus  
și altă primăvară  
mă apasă...

## NE SOSESC

ne sosesc

colindătorii

cu urări

din altă lume

## POEM PENTRU MAMA

Ne-ai dăruit întreaga viață  
din anotimp  
spre anotimp  
și mândru sunt  
că ne-ai dat totul  
fără să vrei  
nimic  
în schimb.

## BOMBOANELE COPILĂRIEI

Tata  
în loc de bomboane  
ne-a adus cărți  
și de atunci  
nu știu de ce  
toate bomboanele primite  
vreodată  
cu gândul copilăriei  
au gust de carte  
și dulcea taină  
a tăcerii lor...

## CĂUTĂRI

Mai caut în mine  
Oricând  
Nu găsesc  
Ideea de bine-  
Credință cândva  
Alături de tine.

## RECUNOȘȚINȚĂ (I)

Când lacrima  
vieții  
bate-n noi  
Lăsându-ne și-n somn  
conștiința trează  
Număr  
din suflet  
florile de câmp  
la care alții  
încă mai visează.  
Și nu mai plâng  
și uit  
și râd  
și cânt  
Când răutăți  
în jurul meu  
dansează.

## LUMINĂ DE CASTANI

Astă noapte ți-au zâmbit  
din castani  
lampioane albe.  
Nimeni nu știe  
că le-am aprins  
să-ți  
însoțească  
drumul  
din primăvara iubirii  
Doar tu,  
și diminețile fără mine

## CU NEPUTINȚĂ

Cum pot să te uit  
când ai fost  
gândului meu  
rost  
și vieții  
prima mea  
lacrimă?

## PE CINE AȘTEPȚI

Pe cine aștepți,  
străinule,  
privind atât de departe?

Tu nu știi  
că păpușa ta,  
iubita ta,  
cu zâmbet pe buze  
are lacrimi în ochi?

Au întristat-o  
gânduri străine  
care nu au crezut  
că iubirea voastră  
are  
un singur cer  
o singură inimă  
și tot atâtea stele.

Nu au crezut  
și au rămas stingheri  
de-atâta dragoste.

## TEMERI

M-am întrebat:  
Oare am uitat  
Nume dorit?  
Iar ani la rând  
Cu tine-n gând  
Am dezmințit...

DECLARAȚIE  
SCHIMBATĂ

Prea aproape-am fost să știm  
Ce înseamnă despărțirea,  
Timpul ne-a unit să fim  
Unul altuia privirea,

Să fim două jumătăți  
Netăiate vreodată  
Decât doar de răutăți.  
Nu ne-am așteptat, dar iată

Ce departe e plecat  
Numele dorinței mele.  
"Te iubesc" în noi purtat  
Este astăzi dor și stele...

## LACRIMĂ DE IARNĂ

Fără tine

Moș Crăciun a plâns.

N-au mai fost zăpezi

Ca altădată.

FOTOGRAFIE  
DE TOAMNĂ

Port cu mine imaginea ta  
și a toamnei  
de acum.  
Dar îmi amintesc  
o altă imagine  
dintr-o altă toamnă  
de la Bixad  
când o fată cu părul revărsat,  
mângâiat de coroana de asfințit  
a acelei zile  
scrisa lângă o căpiță de fân  
regăsit de-acum -  
scrisoare gândului său.

## TALISMAN

Mă simt schimbat  
Oricând rostesc  
Numele tău.  
Iluzie-i oare  
Când nu mai doare  
Atâta rău?...

## DOR

Numele tău  
este începutul numelui meu.  
Împreună  
ele sunt clipa dintâi  
a unui drum  
care  
anulează  
sfidează  
leagă  
nesocotește  
sau uită  
depărtările.

## HOȚII DE VISE

Sunt hoți de vise în oraș-  
își spune lumea-nfiorată.

Închid ferestre,  
închid uși  
să nu le între hoții-n case  
și visele să nu le fure.

Dar eu eram de mult intrat...

Privindu-ți chipul așteptat,  
dormei,  
iubirea mea furată.

Dar mie parcă nu-mi mai pasă  
Ți-am luat tristețile din gând  
tăcut  
și am plecat acasă...

## ÎNFRÂNGEREA LUMINII

lumina se frânge  
când stelele ard  
alături să-mi fie  
aș vrea  
trăite amintiri  
de loc efemere  
dar camera lasă  
un fel de tăcere  
și timpul se schimbă

## RECUNOȘȚINȚĂ (II)

Cum ai putut  
să mă iubești  
atât  
de frumos  
atât amar  
de vreme  
în lumea păcatului?

## LUPII

În aparență  
se înțeleg foarte bine  
și împreună  
liniștea dimprejurul lor  
o prefac în furtună.

Oamenii nu-i iubesc.

De aceea,  
când cineva din afara lor  
aruncă un strop de sânge  
fără temei,  
lupii  
se sfâșie  
între ei.

LA MASA  
ANILOR

Ne încearcă timpul, anii vin spre noi  
Și-n loc să ne-aducă ne tot fură,  
Dar sunt prea tineri să ne ia-napoi  
Seninul și albastrul de pe gură;

Prieteni ni-i facem, dacă vrem așa  
La masa noastră câți mai mulți să vină,  
Eu ți-i trimit în straie de lumină...

Să-ncepem, așadar, de ziua ta!

## ȘI CEASUL ÎȘI VEDE DE DRUM...

Nu caut la clipa ce vine  
Îmi caut în mine ascuns  
Zâmbind, dar cu sufletul plâns  
Ceva ce mă leagă de tine

Și strig amintirile toate  
Dar nu mă aud ce le spun  
Încerc să le țin -  
Nu se poate!

Și ceasul își vede de drum...

## ANIVERSARE

*Juliei Robescu*

Să-ți sărute gândurile bune  
Zorile acestei dimineți,  
Ești frumoasă ca o poezie  
Scrisă timpului de mari poeți;

Nu-mi mai pasă așadar că anii  
Își întorc oglinda de la mine,  
Ești mândria mea, dar și speranța  
Bucuriei, când privesc la tine.

## DOR DE EMISIUNE

*Domnului Adrian Păunescu*

Maestre, totul s-a schimbat,  
E trist Ardealul, tace plebea,  
Fărcaș este din noi plecat  
Și lăncu nu mai e la Tebea;  
Înconjurați de decadență  
Într-un final care ne doare  
Mai vrem o șansă, excelență,  
O șansă pentru fiecare...

## HAI SĂ VISĂM !

Ia-mi mâna, iubitoare, și o strânge,  
Să nu-mi aud inima că plânge,

Curaj să-mi dai și multă putere  
Să pot dărui ce mi se cere;

Să visăm că nimic nu mai doare,  
Că este loc pentru toți sub soare,

Că ne vor mai ninge flori de cireș  
Și se va-mplini tot ce visez,

Să visăm că nu mai latră tunuri,  
Că pentru toți mai sunt deschise drumuri,

Că nu ne apasă tăcerea pe umerii grei  
Și frica de mâine n-are temei;

Să visăm că iar suntem tineri...  
Pe cerul nopții ca doi luceferi,

Dă-mi mâna, iubitoare, să o strâng  
Și nu te mai mira nici tu că plâng.

## VESTE DE TOAMNĂ

Mi-a venit aseară toamna  
Cu o veste pesimistă  
Steaua noastră de pe cer  
Nu se vede, dar există;

Am rugat atunci pe Doamna  
Nostalgiei Absolute  
Să ne-aducă pentru suflet  
Stele doar de noi știute;

Cred că m-a-nțeles, pesemne,  
Trist e cerul, dar mi-e bine  
Când prin ea trimit cu gândul  
O lumină către tine.

## RECVIEM PENTRU UN GLONȚ

Liniștea-i deplină,  
Suverană parcă,  
Cei plecați din lume  
Troienesc uitare,  
E ceva în mine  
Care astăzi doare  
Ninge din morminte  
Greul mă încearcă;

Ne-a purtat îndemnuri  
Nume scris pe placă,  
Au urmat avânturi  
Ce în noi mai sunt,  
Le păstrează sensul  
Ultimul cuvânt  
Ce din gând vorbește  
Nevoit să tacă.

Brusc se frânge totul.  
Sunet de fanfară  
Dă onorul ultim  
Unui suflet dus,  
Trei salve de armă-  
Totul pare spus, -  
Groapa strânge pumnul

Fără să o doară.

Și mă-ntreb aiurea  
Negăsind dreptate:  
Care-i prada fiarei  
Cu sinistru-i clonț?

A murit o taină  
Când nu se mai poate?  
A murit un nume?  
A murit un glonț?

## TRISTEȚEA VISULUI

Eu nu sunt cerșetor la colț de stradă  
Și nu vreau vieții banul nimănui,  
Sunt altceva ce ochii pot să vadă,  
Rămân tristețea visului dintâi;

Privesc mărinimia lor săracă,  
La gestul lor nu pot răspunde "nu",  
Dar temător îi văd când vin și pleacă  
Sperând că poate vei veni și tu

Tăcut să te îmbrățișez, să știi  
Că răutatea poate să nu doară...  
Să nu mai pleci și inimă să-mi fii,  
Să nu mai plângem pentru-a doua oară.

## PSEUDO - CERȘETOR

Nemulțumiri prea multe te încearcă,  
Dar dai un ban cu gândul de mai bine  
E o poveste tristă sărăcia  
Și gestul înțeles numai de tine;

Eu sunt pseudo-cerșetor la colț de stradă,  
Trudit cum stau după atâta umblet,  
Printre cei darnici vreau să fii și tu,  
Să-mi cadă mâna când plătești cu suflet;

Privirea ta să-mi înțeleagă gestul,  
Eu nu strâng bani, mult bine bunăoară  
Să-l dăruiesc tristeților din lume  
Ca un luceafăr razele de seară.

## CUPLU OPTIMIST

Luminiță ți se spune  
Într-o lume de urât  
Ce cu răul stă de gât  
Și ne uită gânduri bune,

Viața are zâmbet trist,  
Lasă-l, așadar, să plece,  
Cu norocul dacă trece  
Fii un cuplu optimist.

## COPIII NIMĂNUI

Copiii străzii - o problemă  
Mult discutată-n parlament  
Să-i integram e o dilemă  
Cui să îi dăm în plasament?

Îi vezi la orice colț de stradă  
Cerșind din ochi la trecător,  
Părinții nu mai vor să-i vadă,  
Nu-i mai apasă grija lor...

Viața i-a-nvățat prea multe  
Au devenit răi și vicleni,  
Sfidându-te cu gesturi scurte-  
Mici paria cotidieni!

Ai noștri sunt, ai nimănu,  
Sau sunt reproșurile mute  
Ce vor s-arate orișcui  
Că avem inimile slute?...

## DOR DE TINE

Ca un Iisus voi spune tuturor  
Să creadă-n bine și să aibă dor.

Și cred că vieții i-am găsit finalul,  
Mi-e dor de tine, gând de pământeni,  
Mi-e dor de Blaga, dor de tot Ardealul  
Și dacă vrei, mi-e dor de Urziceni!...

## APROAPE DE SUFLET

Eu cred că harta lumii-i o părere  
Lăsând să plângă granițe-ntre noi,  
Deopotrivă-i teamă și durere  
Când peste ea sunt lacrimi și noroi;

O mână a-nceput dezastrul  
Și nu e demn ca mâna să o-ntinzi  
Când pleacă bucuriile din case  
În Iugoslavia fără colinzi...

Viața e-nvățat din multe  
Au devenit răi și vicleni,  
Stădu-te cu gesturi scurte  
Mici până cotidiani.

Ai noștri sunt, a-nimăndu  
Său sunt reproșurile  
Ce vor să arate origini  
Că avem inimile slabe?

ULTIMA  
OARĂ

Doar te-am zărit o clipă,  
Nimic nu ți-am mai spus,  
Un semn la mâna stângă-  
Durere viitoare  
Și trenul mi te-a luat  
Plecând în depărtare-  
O Dunăre mai tristă  
Curgând în sens opus.

De-atunci, în mii de chipuri  
Te caut deseori  
Dar regăsesc doar drumul  
Care ne-a cunoscut  
Și plec cu el spre locul  
Numai de noi știut,  
Iubire omenească  
Cu gând de sărbători;

Hai, vino, te întoarce  
Fără păreri de rău,  
O strângere de mână,  
O lacrimă-n tăcere,  
Să nu lăsăm frumosul  
Pe drumul care pierе  
Nu-ți lua la revedere  
De la orașul tău...

## CÂND TU

Bat vânturi reci  
Vin zile seci  
Când tu pleci

Florile-s mii  
Și bucurii  
Când tu vii

Posac tălmaci  
Tristă mă faci  
Când tu taci

Voci îngerești  
Sun la ferești  
Când tu vorbești

Inima-mi strângi  
Cu aspre chingi  
Când tu plângi

Și nu-mi lipsești  
Nu mi-e urât  
Când tu zâmbești.

## POȘTAȘUL

Când încă din copilărie  
Convins că este omul bun  
Acel care aduce daruri  
Mi-am zis: e-un fel de Moș Crăciun!

Și veștile cum vântul duce  
Din alte locuri, spre alt timp,  
Poștașu-i cel ce le aduce  
Indiferent de anotimp,

Dar într-o zi, nedumerit  
Că poate-aduce gânduri rele  
Îndurerat, n-a mai venit

S-a dus la stele...

## TELEFONUL

Și te-am sunat  
dar n-ai răspuns.  
Suna într-una telefonul  
de gând ascuns.

Că te-am sunat  
de bucurie  
voiam să-ți spun-

Că n-ai răspuns  
nimeni nu știe.  
Și la ce bun?

Când dimineața frânge noaptea  
cu dor de bine  
ascultă-n taină  
telefonul.

Doar pentru tine.

## DE SĂRBĂTORI

De ce-mi plac sărbătorile de iarnă?  
De ce mă simt o clipă fericit?  
E pentru ca pe râu să se aștearnă  
Steluțe albe dintr-un cer dorit;

Și totu-ncepe când, născut, Mesia  
Îndreaptă gândul către Anul Nou  
Pentru o clipă pierde dușmănia  
Și bunătatea-n oameni e ecou,

Atunci, toți oamenii parcă-s mai buni  
Și totu-i bun chiar fără să se atingă  
Și se-nțeleg chiar de nimic nu-și spun  
Când peste ce a fost dorim să ningă.

De bine ne urăm, primim scrisori  
Și ninge-n noi și răul nu mai mușcă  
Știm, pentru oameni sunt colindători  
Dar, pentru Dumnezeu, colindă Hrușcă.

## STEUA COPILĂRIEI

Iubita mea învățătoare,  
Îmi este astăzi dor de tine,  
Lăsați tristețile la ușă  
Ca nouă să ne fie bine;

Un început ne-ai fost, de viață,  
Și te păstrez și azi cu dor  
Prin vreme, blândă dimineață  
Și glasul tău mângâietor;

Ne-ai învățat să știm că drumul  
Ne poate fi sclipiri de stele.

Iubita mea învățătoare-  
Steua copilăriei mele!

## CRÂȘMA

Vreme mohorâtă  
Timp pentru barmani,  
Liniște dorită -  
Crâșma "La Castani",

Chipuri vin și peacă  
Totul are rost  
Nu e loc de vremea  
Gândului anost,

Numai câte unul  
Lasă să aștepte  
Pietre pentru drumul  
Liniilor drepte.

Se petrece viața -  
- Veșnică risipă -  
Bune după rele,  
Clipă după clipă...

Și tăcerea vine  
Dup-atâta umblet...  
Tace și barmanul  
Hoinărind prin suflet.

## NEPĂSARE \*

Nu-mi mai pasă despre ce se spune  
Iar lumina când o văd, tresar,  
Parcă vine printr-un geam murdar  
Să păteze gândurile bune,

Altfel iau durerilor mesaj,  
Fără de ninsori și fără tine,  
Cred că e ceva ce se cuvine  
Într-o lume fără machiaj...

Și glasul tău mă îndrăginează  
Numai că tu nu ești lângă mine  
Lasa să aștepte  
Pierde pentru o clipă din viață  
Linilor drepte.

Se petrece viața -  
Vocea ta răsună în mine  
Bune după rele  
Căpă după căpă...

Și tăcerea vine  
După atâtea umblări  
Tace și bănușul  
Hoinărind prin suflet.

\* *Des chansons de Lucienne*

## METAMORFOZE \*

Lumini se-aprind, lumini se sting,  
Nu-s toate candelile cerești  
Dar, sigur, între ele ești  
Lumina mea, să te disting;

Doar ziua ești cum gândul vrea,  
Te schimbi apoi în dor de seară  
Și-mi lași priviri, să nu mă doară,  
Discrete, ca și viața ta.

## INSCRIȚIE PE GEAM\*

La ceasuri sigure de-acum  
Urmând chemărilor din noi  
Lumină pentru amândoi  
Redeșteptăm știutul drum;

Și câte ne avem de spus  
Rămân în noapte-amalgam  
Ștearsă inscripție pe geam  
Scrisă tăcerilor de sus.

## PRIMĂVARĂ HAÎNĂ\*

Primăvara ți-a ascuns privirea  
Dar eu știu că te mai pot vedea,  
Vii ca o lumină-n viața mea  
Care și-a desăvârșit menirea;

Anii vor veni grăbiți la scară,  
Primăveri trudite pe alt drum,  
Tu purtând cu tine dor de seară  
Să le lași privirile de-acum.

## PRIVIRI\*

Dacă pleci din viața mea o clipă  
Ziua pare frântă-n calendar,  
Dar mi-ai prins la mână timpul iar  
Să-i însemn nedreapta lui risipă;

Însă orele se trec să vii,  
Poarta lor e încă descuiată  
Când, uitând ce nu mai vrei să știi  
Vrei să mă privești încă o dată...

LUMINĂ PENTRU  
AMÂNDUI\*

Și ne-ntâlnim din când în când  
Și clipele ne sunt frumoase  
Ca o poveste spusă-n case  
Uitată vorbelor de rând;

De-aceea seara omenească,  
Stăpâna tainelor în doi -  
Aprinde din privirea noastră  
Lumină pentru amândoi.

## STEA DE DEPARTE

Coboară seara din înalt,  
Ne pleacă greutăți anume,  
E parcă mai frumos pe lume  
Fără povara de bazalt;

Tristețile s-au estompat,  
Revin chemate bucurii  
Cu prețuite duișii  
Și lacrima ce le-a păstrat;

Uscată-i floarea de urât  
Uitată de izvoare reci  
În urmă pleacă zile seci  
Și răul pare zăvorât;

Pe drumul gândului aparte  
Lumină steaua de departe.

## FĂRĂ TINE

*Monicăi Schwarczkopf*

Fără tine nu mai sunt ninsori.

Le-am numit în lipsa ta zăpadă  
Care plânge fără să ne vadă  
Pașii omenești, prea trecători.

Îți aduc în dar luciri pe umeri,  
Prinse-n gene, zâmbet sau privire,  
O neașteptată mântuire  
Cu uimiri ce încercai să numeri;

Și ne regăsim în amintire  
Tot îmbrățișați, cu ele-n gând  
Pizmuiți că ani ce vin la rând  
Nu vor însemna o amăgire;

Le păstrăm vieții noastre rost  
Ca o iarnă care n-a mai fost...

## CUPRINS

|                              |    |
|------------------------------|----|
| Călător între stea și lumină | 5  |
| Călător printre oameni       | 7  |
| Târg cu regrete              | 8  |
| Piața de flori (I)           | 9  |
| Sonet târziu                 | 10 |
| Oglinda inimii               | 11 |
| Cântec de sirene             | 12 |
| Dor de Severin               | 13 |
| Salonul cu castani           | 14 |
| Piața de flori (II)          | 15 |
| Sărut de iarnă               | 16 |
| Zăpezi de gând               | 17 |
| Schimbări inutile            | 18 |
| Nedreptăți                   | 19 |
| Flacăra anilor               | 20 |
| Seara întâlnirilor           | 21 |
| Vis de iarnă                 | 22 |

|                        |    |
|------------------------|----|
| Ne pleacă prietenii    | 23 |
| An nostalgic           | 24 |
| File de carte          | 25 |
| Vizita lui Moș Crăciun | 26 |
| Ideal                  | 27 |
| Lumini fără har        | 28 |
| Vizita                 | 29 |
| La spital              | 30 |
| Vădita nedreptate      | 31 |
| Hoții de bucurii       | 32 |
| Scopul zilei           | 33 |
| Dor extrem             | 34 |
| Ninge                  | 35 |
| Nu știu de ce          | 36 |
| Ne sosesc              | 37 |
| Poem pentru mama       | 38 |
| Bomboanele copilăriei  | 39 |
| Căutări                | 40 |
| Recunoștință (I)       | 41 |
| Lumină de castani      | 42 |
| Cu neputință           | 43 |
| Pe cine aștepți        | 44 |

|                               |    |
|-------------------------------|----|
| Temeri                        | 45 |
| Declarație schimbată          | 46 |
| Lacrimă de iarnă              | 47 |
| Fotografie de toamnă          | 48 |
| Talisman                      | 49 |
| Dor                           | 50 |
| Hoții de vise                 | 51 |
| Înfrângerea luminii           | 52 |
| Recunoștință (II)             | 53 |
| Lupii                         | 54 |
| La masa anilor                | 55 |
| Și ceasul își vede de drum... | 56 |
| Aniversare                    | 57 |
| Dor de emisiune               | 58 |
| Hai să visăm !                | 59 |
| Veste de toamnă               | 60 |
| Recviem pentru un glonț       | 61 |
| Tristețea visului             | 63 |
| Pseudo - cerșetor             | 64 |
| Cuplu optimist                | 65 |
| Copiii nimănui                | 66 |
| Dor de tine                   | 67 |

|                       |    |
|-----------------------|----|
| Aproape de suflet     | 68 |
| Ultima oară           | 69 |
| Când tu               | 70 |
| Poștașul              | 71 |
| Telefonul             | 72 |
| De sărbători          | 73 |
| Steaua copilăriei     | 74 |
| Crășma                | 75 |
| Nepăsare              | 76 |
| Metamorfoze           | 77 |
| Inscripție pe geam    | 78 |
| Primăvara haină       | 79 |
| Priviri               | 80 |
| Lumină pentru amândoi | 81 |
| Stea de departe       | 82 |
| Fără tine             | 83 |

|     |                        |
|-----|------------------------|
| 88  | Antropologie de suflet |
| 89  | Ultima oară            |
| 90  | Cântec                 |
| 91  | Pe stasul              |
| 92  | Telescopul             |
| 93  | De sărbător            |
| 94  | Stasul copilăriei      |
| 95  | Crasna                 |
| 96  | Nepăsare               |
| 97  | Metamorphose           |
| 98  | Inscripție pe ceram    |
| 99  | Primăvara hărăz        |
| 100 | Privin                 |
| 101 | Lumină pentru zăndroi  |
| 102 | Stea de departe        |
| 103 | Fără tine              |
| 104 | Veste de toamnă        |
| 105 | Recviem pentru un glon |
| 106 | Trista cea visului     |
| 107 | Pseudo - cerșetor      |
| 108 | Cuplu optimist         |
| 109 | Copiii nănaului        |
| 110 | Dor de tine            |

**Tehnoredactare computerizată**

**St. JUST**

**Tipărit la**

**S.C. TIPOIMPEX S.R.L.**

**Drobeta Turnu Severin**

**Comanda nr. 158**